

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ר"ל ע"א

פרשת ויחי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רכ"ט ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּצַפְרָא, דְּלֹא כְּתִיב תַּכּוּן תַּפְּלָתִי בְּבִקְרָא. אֵלֹא הָכִי אֲתָמֵר, תַּכּוּן תַּפְּלָתִי קְטָרֶת לְפָנֶיךָ, קְטָרֶת לָא אֲתִיָּא אֵלֹא עַל חֲדוּהָ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (משלי כז) שָׁמֶן וְקְטָרֶת יִשְׁמַח לֵב. וְעַל דָּא כְּהֵנָּא כִּד אֲדִלִּיק בּוֹצִינִין, הִנּוּה מְקַרִּיב קְטָרֶת, כְּמָא דְאֵת אָמֵר, (שמות ל) בְּהִיטְבוּ אֶת הַנְּרוֹת יִקְטִירְנָה וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת הַנְּרוֹת בֵּין הָעֲרֵפִים יִקְטִירְנָה. בְּצַפְרָא, עַל חֲדוּהָ, דְשַׁעְתָּא גָרִים. בְּרַמְשָׁא, לְמַחְדֵּי סִטֵּר שְׂמָאֵלָא, וְהָכִי אֲתַחְזִי. וְלַעֲלֵם לָא אֲתִי אֵלֹא עַל חֲדוּהָ.

תרגום לעברית

פִּתַּח רַבִּי חֲזַקְיָה וְאָמֵר, (תהלים קמא) תַּכּוּן תַּפְּלָתִי קְטָרֶת לְפָנֶיךָ מִשָּׂאת כְּפִי מִנְחַת עָרֵב. לְמָה מִנְחַת עָרֵב וְלֹא תַּפְּלַת הַבֶּקֶר, שְׁלֹא כָּתוּב תַּכּוּן תַּפְּלָתִי בְּבִקְרָא? אֵלֹא כֹּה נִתְבָּאֵר, תַּכּוּן תַּפְּלָתִי קְטָרֶת לְפָנֶיךָ. קְטָרֶת לֹא בָּאָה אֵלֹא רַק עַל חֲדוּהָ. זֶהוּ שְׂכָתוּב (משלי כז) שָׁמֶן וְקְטָרֶת יִשְׁמַח לֵב. וְלִכְן הִכְהִין כְּשֶׁמֶדֶדֶלִיק נְרוֹת, הִנּוּה מְקַרִּיב קְטָרֶת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר (שמות ל) בְּהִיטְבוּ אֶת הַנְּרוֹת יִקְטִירְנָה וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת הַנְּרוֹת בֵּין הָעֲרֵפִים יִקְטִירְנָה. בְּבִקְרָא עַל חֲדוּהָ, שֶׁהַשָּׁעָה גּוֹרֶמֶת בְּעָרֵב לְשִׁמְחָה צִד שְׂמָאֵל, וְכֹה רָאוּי, וְלַעֲלֵם לֹא בָּא אֵלֹא עַל חֲדוּהָ.

ותא חזי קטרת מקשר קשרין, ואחיד לעילא ותתא, ודא אעבר מותא וקטרוגא ורוגזא, דלא יכיל לשלטאה בעלמא. כמה דכתיב, (במדבר יז) ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה וגו'. לבתר דא כתיב, וירץ (אהרן) וגו', ויכפר על העם, וכתיב, ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה. בגין דלא יכלין כל סטריין בישינ וכל מקטרגין למיקם קמי קטרת. ועל דא איהו רזא (ס'א חדוה) דכלא וקשורא דכלא.

תרגום לעברית

ובא ראה, קטרת מקשרת קשרים ואוחזת למעלה ולמטה, וזה מעביר מות וקטרוג ורגז, שלא יוכלו לשלט בעולם, כמו שכתוב (במדבר יז) ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה וגו'. אחר זה כתוב וירץ וגו', ויכפר על העם, וכתוב ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה. משום שלא יכולים כל הצדדים הרעים וכל המקטרגים לעמד לפני הקטרת, ועל זה היא סוד [חדות] הכל וקשור הכל.

טקסט הזוהר

ובשעתא דמנחה, דדינא שריא בעלמא, אתפנון דוד ביהוא צלותא. דכתיב, תפון תפילתי קטרת לפניך וגו'. והאי צלותא דסליק, יעבר רוגזא דדינא קשיא, דשליט השתא ביהאי זמנא, ביהוא קטרת. דדחי ואעבר קמיה כל רוגזא, (דסליק השתא בהאי שעתא ביהוא קטרת דאעדי כל רוגזא) וכל קטרוגא דעלמא, (ס'א ל'ג היינו דכתיב) (ס'א מאי טעמא בגין דאיהי) מנחת ערב, דדינא תליא בעלמא.

ובשעת המנחה, כשהדין שרוי בעולם, התכונן דוד באותה תפלה, שכתוב תכונן תפלתו קטרת לפניך וגו'. ותפלה זו שעולה תעביר רגז דין הקשה ששולט כעת בזמן הזה באותה קטרת, שדוחה ומעבירה מלפניו כל רגז [שעולה כעת בשעה זו באותה קטרת שמעבירה כל רגז] וכל קטרוג שבעולם, [הינו מה שכתוב] [מה הטעם? משום שהיא מנחת ערב, כשהדין תלוי בעולם].

טקסט הזוהר

תא חזי, כד אתחבר בי מקדשא, בשעתא דאתוקד, זמן מנחה הוה. ועל דא כתיב, (ירמיה ו) אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב. מאן צללי ערב. אינון מקטרגין דעלמא, ורוגזי דדינין, דזמינין בההיא שעתא. ועל דא תנינן, דבְּעֵי (שמות ל"ו ע"ב) בַּר נָשׁ לְכוּנָא דַּעְתִּיה, בְּצִלּוֹתָא דְּמִנְחָה. בְּכִלְהוּ צִלּוֹתָא בְּעֵי בַר נָשׁ לְכוּנָא דַּעְתִּיה, וּבְהֵאֵי צִלּוֹתָא יִתִּיר מְכֻלָּהוּ, בְּגִין דְּדִינָא שְׂרָיָא בְּעִלְמָא. ועל דא זמן צלולתא דמנחה, יצחק תקין ליה, והא אוקמוה.

תרגום לעברית

בא ראה, כשנחבר בית המקדש, בשעה שנשרר, היה זמן מנחה, ועל זה כתוב (ירמיה ו) אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב. מה זה צללי ערב? אותם מקטרגים של העולם ורגזי הדינים שמזמנים באותה השעה. ועל זה שנינו שצריה אדם לכוון דעתו בתפלת המנחה. בכל התפלות צריה האדם לכוון דעתו, ובתפלה זו יותר מכל, משום שהדין שרוי בעולם, ועל זה זמן תפלת המנחה יצחק תקן אותה, והרי פרושה.

טקסט הזוהר

עד דהוו אזלי, אעלו בחד טורא. אמר רבי יוסי, האי טורא דחלא, נהה ולא נתעבב הקא, בגין דטורא דחילא הוא. אמר רבי יהודה, אי הנה חד, הנה אמינא הכי. דהא תנינן, דמאן דאזיל יחידאי באורחא, אתחייב בנפשיה. אכל תלתא לא. וכל חד וחד

מינן, אתחזי דלא תעדי מינן שכינתא.

תרגום לעברית

עד שהיו הולכים, עלו בהר אחד. אמר רבי יוסי, הדר הזה מפחיד, גלגל וילא נתעכב כאן, משום שזהו הר מפחיד. אמר רבי יהודה, אם היה אחד - הייתי אומר כה, שהרי שנינו שמי שהולך יחידי בדרך מתחייב בנפשו, אבל שלשה לא, וכל אחד ואחד מעמנו, נראה שלא תזוז מעמנו השכינה.

טקסט הזהר

אמר רבי יוסי, הא תנינן דלא יסמוך בר נש על נסא. מנלן, משמואל. דכתיב, (שמואל א טז) איך אלה ושמע שאול והרגני, והא אתחזי שמואל יתיר מינן. אמר ליה, אפילו הכי, איהו הוה חד, והזיקא אשתכח לעינא. אבל אנן תלתא, והזיקא לא אשתכח לעינא. דאי משום מזיקין. הא תנינן, דלתלתא לא מתחזי ולא מזקי. ואי משום לסטים, לא משתכחי הכא, דהא רחיק מיישובא האי טורא, ובגוי נשא לא משתכחי הכא. ברם דחילו הוא, דחיוון ברא דמשתכחין הכא.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, הרי שנינו שלא יסמוך אדם על גס, מנין לנו? משמואל, שכתוב איך אלה ושמע שאול והרגני, והרי שמואל ראוי יותר מאתנו. אמר לו, אפלו כה, הוא היה אחד, והזק נמצא לעין, אבל אנו שלשה, והזק לא נמצא לעין. שאם משום מזיקים - הרי שנינו שלשלשה לא נראים ולא מזיקים, ואם משום לסטים - לא נמצאים כאן, שהרי הדר הזה רחוק מיישוב, ובגוי אדם לא נמצאים כאן, ברם פחד הוא, שחיות השדה שנמצאות כאן.

פֶּתַח וְאָמַר. הַמִּלֶּאכֶּה הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע, הֲאִי קָרָא אֵיךְ לְאַסְתָּכְלָא בֵּיהּ, (ס"א ל"ג דהא כתיב) הַגּוֹאֵל, אֲשֶׁר גָּאֵל מִכַּעֲי לִיהּ, מֵאִי הַגּוֹאֵל. בְּגִין דְּהוּא מְשַׁתַּכַּח תְּדִיר לְגַבֵּי בְּנֵי נָשָׂא, וְלֹא אַעֲדִי מִכָּר נָשׁ זַכָּאָה לְעִלְמִין.

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, הַמִּלֶּאכֶּה הַגּוֹאֵל אֹתִי מִכָּל רָע. בְּפִסּוּק זֶה יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן בּוֹ, [שְׁהָרִי כְּתוּב] הַגּוֹאֵל!! אֲשֶׁר גָּאֵל צָרִיךְ הֵיכָּה לְכַתֵּב! מַה זֶּה הַגּוֹאֵל? מְשׁוּם שֶׁהוּא תָּמִיד נִמְצָא אֲצֵל בְּנֵי אָדָם, וְלֹא זֶה מֵאָדָם צָדִיק לְעוֹלָמִים.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, הַמִּלֶּאכֶּה הַגּוֹאֵל אוֹתִי דָּא שְׂכִינְתָּא, דְּאֵזִיל עֲמִיה דְּכָר נָשׁ תְּדִיר, וְלֹא אַעֲדִי מִנִּיהּ, כִּד בְּר נָשׁ נָטִיר פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא. וְעַל דָּא יִזְדַּהֵר בְּר נָשׁ, דְּלֹא יִפּוּק יְחִידָאֵי בְּאוֹרְחָא. מֵאִי יְחִידָאֵי, דִּיזְדַּהֵר בְּר נָשׁ לְמַטֵּר פְּקוּדֵי דְאוֹרֵייתָא, בְּגִין דְּלֹא תַעֲדִי מִנִּיהּ שְׂכִינְתָּא, וְיִצְטָרֵךְ לְמִיזֵל יְחִידָאֵי, בְּלֹא זְווגָא דְשְׂכִינְתָּא.

תרגום לעברית

בָּא רָאָה, הַמִּלֶּאכֶּה הַגּוֹאֵל אֹתִי - זֶה הַשְּׂכִינָה שֶׁהוֹלֶכֶת עִם בֶּן הָאָדָם תָּמִיד, וְלֹא זֶה מִמֶּנּוּ כְּשֶׁבֶן הָאָדָם שׁוֹמֵר מִצְוֹת הַתּוֹרָה. וְעַל זֶה יִזְדַּהֵר בֶּן אָדָם שֶׁלֹּא יִצָּא יְחִידִי בְּדֶרֶךְ. מַה זֶה יְחִידִי? שְׂיִזְדַּהֵר בֶּן אָדָם לְשׁוֹמֵר מִצְוֹת הַתּוֹרָה כְּדִי שֶׁלֹּא תִזְוֶז מִמֶּנּוּ שְׂכִינָה, וְיִצְטָרֵךְ לְלָכֶת יְחִידִי בְּלִי זְווג הַשְּׂכִינָה.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, כִּד נָפִיק בְּר נָשׁ לְאוֹרְחָא, יְסֻדֵּר צְלוֹתָא קָמִי מֵאֲרִיָּה, בְּגִין לְאַמְשָׁכָא עֲלֵיהּ שְׂכִינְתָּא, וּלְבַתֵּר יִפּוּק לְאוֹרְחָא, וְיִשְׁכַּח זְווגָא דְשְׂכִינְתָּא, לְמַפְרָק לִיהּ בְּאוֹרְחָא, וּלְשִׁזְבָּא לִיהּ בְּכָל מַה דְּאִצְטָרִיךְ.

בא ראה, כְּשִׁיּוּצָא בֶּן אָדָם לְדֶרֶךְ, יִסְדֵּר תַּפְלָה לְפָנָי רַבּוֹנוֹ כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו שְׂכִינָה, וְאַחֵר כִּךָּ יֵצֵא לְדֶרֶךְ, וְיִמָּצֵא זְווג הַשְּׂכִינָה לְגֵאל אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ וּלְהַצִּילוֹ בְּכָל מָה שְׂיִצְטָרֶךְ.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"ל ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

מָה כְּתִיב בְּיַעֲקֹב, (בראשית כח) אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי, דָּא זְווגָא דְשְׂכִינָתָא. וּשְׁמַרְנִי בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, לְמַפְרֹק לִי מִכָּלֵא, וְיַעֲקֹב יַחֲידָאֵי הוּא

תרגום לעברית

מָה כְּתוּב בְּיַעֲקֹב? (בראשית כח) אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי, זֶה זְווג הַשְּׂכִינָה. וּשְׁמַרְנִי בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, לְפָדוֹת אוֹתִי מִכָּלֵא. וְיַעֲקֹב הָיָה יַחֲידִי בְּאוֹתוֹ זְמַן, וּשְׂכִינָה הוֹלֶכֶת לְפָנָיו, כָּל שָׁכֵן הַחֲבָרִים שֵׁשׁ בִּינֵיהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. [אמר רבי יוסי, ודאי כך הוא, בינתיים חשך השמש להעריב,]

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.